

4. V případě kladné odpovědi na otázku 2 a) nebo c) a záporné odpovědi na otázku 3 a) nebo b): Musí být čl. 6b odst. 1 první pododstavec nařízení č. 531/2012 ve spojení s čl. 4 odst. 2 prvním pododstavcem prováděcího nařízení č. 2016/2286 v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, vykládán v tom smyslu, že se celková vnitrostátní maloobchodní cena dotčeného mobilního tarifu musí použít rovněž pro účely výpočtu objemu, který roamingovému zákazníkovi musí být poskytnut v rámci „fair use policy“ vztahující se izolovaně na dotčené tarifní zvýhodnění jako takové?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).
- (²) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2286 ze dne 15. prosince 2016, kterým se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. listopadu 2019 – L v. Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Věc C-869/19)

(2020/C 87/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): L

Žalovaná: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Předběžná otázka

Brání čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS (¹) uplatnění procesních zásad, a sice zásady projednací, zásady shody a zásady zákazu *reformatio in peius*, které soudu, jenž rozhoduje o opravném prostředku podaném bankou proti rozsudku, kterým bylo časově omezeno vrácení částek bezdůvodně uhrazených spotřebitelem v důsledku ujednání o minimálním úroku prohlášeného za neplatné, brání přiznat vrácení všech uvedených částek v celém rozsahu, a tudíž zhoršit postavení účastníka řízení, jenž podal opravný prostředek, protože spotřebitel proti uvedenému omezení žádný opravný prostředek nepodal?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 29. listopadu 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV v. Spolková republika Německo

(Věc C-873/19)

(2020/C 87/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Umwelthilfe eV

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice: Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 9 odst. 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí uzavřené dne 25. června 1998 v Aarhusu a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že sdružení na ochranu životního prostředí musí mít v zásadě možnost napadnout u soudu rozhodnutí, které – možná v rozporu s čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla ⁽²⁾ – povoluje výrobu osobních motorových vozidel s naftovými motory vybavenými odpojovacími zařízeními?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:
 - a) Musí být čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla vykládán v tom smyslu, že měřítkem pro otázku potřeby odpojovacího zařízení z důvodu ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla je v zásadě současná úroveň stavu techniky ve smyslu technicky možného v okamžiku udělení ES schválení typu?
 - b) Je nutno – kromě úrovně stavu techniky – přihlídnout také k dalším okolnostem, které mohou vést k přípustnosti odpojovacího zařízení, ačkoliv „potřeba“ tohoto zařízení by podle současné úrovně stavu techniky nebyla oprávněná ve smyslu čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. 2005, L 124, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. prosince 2019 – VZ a další v. Eurowings GmbH

(Věc C-880/19)

(2020/C 87/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: VZ a další

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 5 odst. 1 písm. c) bod iii) nařízení ES č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že přesměrování letu uvedené v tomto ustanovení, které umožní cestujícímu odletět nejpozději jednu hodinu před plánovaným časem odletu, se musí uskutečnit z téhož místa odletu jako rezervované letecké spojení nebo přichází v úvahu i odlet z jiného letiště?